

Friso Lohman

'Held en schurk hadden een vergelijkbaar beginpunt'

door Carla Desain

Friso Lohman (12 jaar, groep 8) haalde in groep 7 al de maximumscore op de Cito-toets. 'Ik was dus ongeveer klaar met de basisschool en had ik ervoor kunnen kiezen om naar de middelbare school te gaan. Maar daar had ik geen zin in. Ik ben niet zo groot voor mijn leeftijd en als ik vanuit groep 7 zou overstappen, was ik helemaal zo'n kleine brugsmurf.' Gelukkig kwam er afgelopen jaar net een Leonardo-afdeling bij een school in de buurt, waar Friso in groep 8 terecht kon. 'Dat was een goede keuze voor mij, ik had een leuk jaar. We hebben hier andere methodes, extra vakken en meer projecten. Ook fijn dat ik niet de enige ben die houdt van dikke, ingewikkelde boeken. Ik lees tegenwoordig graag Engelstalige boeken. Volgend jaar ga ik naar het tweetalig vwo, dan heb je veel les in het Engels. Dat gaat me wel lukken.'

Friso leest het liefst *fantasy*-boeken: 'Dat genre past bij me. Ik heb ook *In de ban van de ring* gelezen, en *Harry Potter* natuurlijk, *Nicholas Flamel* en *I am number 4*.' Voor deze boekenplank koos Friso *Eragon*, het eerste deel van een trilogie over drakenrijders. 'Het is net als veel andere *fantasy*-boeken een verhaal over de strijd tussen de goeden en de slechten, en er komt – ook niet echt origineel – een lange barre zoektocht in voor. Maar in dit boek geen toverstokken. Draken zijn heel intelligent en spelen een belangrijke rol, in plaats van simpelweg in een grot een schat te zitten bewaken. Ze hebben magische krachten en ze communiceren met elkaar en met hun berijders door te denken. Dat is wel heel bijzonder. Ik zou best een draak willen hebben, dat lijkt me echt heel cool, vooral als ik dan zelf magie zou kunnen gebruiken.'

'De hoofdpersoon Eragon – een hele gewone, arme boerenjongen – was helemaal niet van plan om heldhaftige dingen te doen. Door de

gebeurtenissen en de ontmoetingen die hij heeft en natuurlijk door zijn draak Saphira, maakt hij een hele ontwikkeling door. Op het eind verslaat Eragon heel heldhaftig een grote slechterik en bevrijdt zo het land van diens schrikbewind. Wel apart, in de laatste scène kan Eragon de herinneringen van zijn tegenstander lezen. Die heeft een zelfde soort ontwikkeling doorgemaakt als hijzelf – maar dan in spiegelbeeld – van gewone, arme jongen naar wrede heerser. Hun begin was vergelijkbaar, maar Eragon kreeg een goede mentor en een draak. Die maakten het verschil: ze lieten hem nadenken over zichzelf en de wereld.'

De eindstrijd, als Eragon zij aan zij vecht met andere mensen, elfen, dwergen en natuurlijk zijn trouwe Saphira, wordt heel gedetailleerd beschreven. 'Bloed, ingewanden en hersenen spatten je bij wijze van spreken om de oren. Van mij had dat wel minder precies beschreven mogen worden. Ik vind eigenlijk de ontwikkeling en de belevenissen van Eragon in het eerste stuk van het boek spannender.'

Op het omslag, met een prachtige tekening van de draak Saphira, staat dat het boek geschikt is vanaf 13 jaar. Friso raadt het aan aan kinderen vanaf 11 'die van *fantasy* houden, maar wel eens wat anders willen dan toverstafjes en abracadabra. Het eerste stuk kan best gelezen worden door jongere kinderen, maar het eindgevecht is erg heftig. De laatste dertig bladzijdes kun je beter niet lezen vlak voor bedtijd.'

Eragon is het eerste deel van de trilogie Het erfgoed. Christopher Paolini schreef dit deel tussen zijn 15e en 19e jaar. Het boek is uitgegeven door Mynx.

Wil jij ook geïnterviewd worden voor De Boekenplank van? Mail dan naar desain@planet.nl

